

Eeva-Maria Maijala kesk ym.

Lakialoite laiksi yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Aloitteessa esitetään, että kalevalainen jäsenkorjaus määritellään perinnehoidona terveyden- ja sairaanhoidon osaksi poistaen välittömästi hoitajiin kohdistuvan eriarvoisen verokohtelun. Kyse on tieteellisesti tutkitusta, määrämuotoisesta, EU-nimisuojatusta hoitomuodosta.

Tällä hetkellä kalevalaisiin jäsenkorjaushoitajiin kohdistuu kohtuuton yli 44 %:n verorasitus (ALV 24 % ja tuloverotus yli 20 %). Yli 44 %:n verorasitus n. 30 000—80 000 euron liikevaihdosta käsillä tehtävästä, hyvän hoitovasteen antavasta työstä on kohtuuton ja rajoittaa hyvien hoitokäytänteiden toteutumista.

Aloitteessa ei esitetä lakitekstiin muuta muutosta kuin kalevalaisen jäsenkorjauksen lisäämistä yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain 2 §:n luetteloon.

PERUSTELUT

Kalevalainen jäsenkorjaus on suomalaisen kulttuuriin kuuluva perinteinen hoitomuoto, jota on viime vuosina runsaasti tutkittu tieteellisesti. Kuopion yliopiston suorittaman tieteellisen tutkimuksen (2003—2005) mukaan kalevalainen jäsenkorjaus on jopa tehokkaampi kuin fysioterapia tai hieronta. Samainen tutkimus osoitti kalevalaisen jäsenkorjauksen kohteena olleiden henkilöiden sairaslomien vähentyneen merkittävästi vuoden seurannan aikana.

Kalevalainen jäsenkorjaus tulee saada osaksi tuki- ja liikuntaelinsairauksien hoitoketjua. Ryhti- virheiden oikea-aikainen hoitaminen lyhentää fysioterapiassa tapahtuvan kuntoutuksen hoitosarjoja merkittävästi ja mahdollistaa lääkäreitä heidän tietoisuutensa lisääntyessä ohjaamaan ajoissa kalevalaiseen jäsenkorjaushoitoon.

Arvonlisäverolain (1501/1993) 35 §:n mukaan terveyden- ja sairaanhoitopalvelulla tarkoitetaan ihmisen terveydentilan sekä toiminta- ja työkyvyn määrittämiseksi taikka terveyden sekä toiminta- ja työkyvyn palauttamiseksi tai ylläpitämiseksi tehtäviä toimenpiteitä, jos kysymyksessä on 1) valtion tai kunnan ylläpitämässä terveydenhuollon toimintayksikössä annettava hoito taikka yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/90) tarkoitettu hoito; 2) sellaisen tervey-

Lakialoite LA 33/2018 vp

denhuollon ammattihenkilön antama hoito, joka harjoittaa toimintaansa lakiin perustuvan oikeuden nojalla tai joka on lain nojalla rekisteröity.

Nykyisellään kalevalainen jäsenkorjaus ei kuulu tämän lain piiriin eikä jäsenkorjaajien työ ole arvonlisäverotonta. Tämä estää monien ihmisten kouluttautumista alalle. Kalevalainen jäsenkorjaus ei ole ns. uskomushoitoa, vaan tieteellisesti tutkittua terveydenhoitoa, joka perustuu suomalaisen kulttuurin vanhoihin traditioihin.

Hoito-osaamisen laajemmalla tunnustamisella siten, että kalevalainen jäsenkorjaus tunnustettaisiin osaksi suomalaista terveydenhoitoa, parannettaisiin ihmisten elämänlaatua ja terveyttä sekä vähennettäisiin turhia kustannuksia sairauspäiväraha- ja eläkemennoissa liittyen tuki- ja liikuntaelinongelmaisten hoitoon. Kansantaloudelliset säästöt olisivat huomattavat.

Kansanlääkintäseura ry on dokumentoinut yli 30 vuoden ajan hoitoperinteestämme kehon ryhti- virheiden vaikutuksen toiminnallisiin liikeratoihin ja niiden aiheuttamiin ongelmiin kalvorakenteissa, kudospaineissa, verenkierrossa ja hermotuksessa. Näiden dokumentointien, tieteellisten näyttöjen ja 3-vuotisen käytäntöpainotteisen monimuotokoulutuksen kautta luodut hyvät potilasturvalliset hoitokäytänteet aina vauvasta vaariin tulee integroida hallitusohjelman mukaisesti koko terveyden- ja sairaanhoidon kenttään.

Tuki- ja liikuntaelinterveys on erittäin merkityksellistä ihmisten elämänlaadulle ja toimintakyvylle sekä yhteiskunnalle. Suomen TULE ry:n mukaan Suomessa on arvioitu olevan n. 1,7 miljoonaa tuki- ja liikuntaelinongelmista kärsivää. Useat riskitekijät lisääntyvät hälyttävästi, ja uhkana on niistä aiheutuvien sairauksien räjähtävä kasvu. Ne ovat vakava kansanterveydellinen ja -taloudellinen rasite, jonka vuosittaiset kustannukset Suomessa ovat arviolta 3—4 miljardia euroa.

WHO:n traditionaalisen lääketieteen strategian 2014—2023 mukaan traditionaalisen lääketieteen potentiaalinen kontribuutio terveyspalveluille ja terveystavoitteisiin tulee hyödyntää. On tunnistettava "traditionaalinen lääketiede resurssina, joka voi vaikuttaa terveyspalvelujen, erityisesti perusterveydenhuollon, parantamiseen ja että traditionaalinen lääketiede on relevantti terveystavoitteiden kannalta".

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yksityisestä terveydenhuollosta annetun lain (152/1990) 2 §, sellaisena kuin se on laissa 928/2009, seuraavasti:

Lakialoite LA 33/2018 vp

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan *terveydenhuollon palveluilla*:

- 1) laboratoriotointintaa;
- 2) radiologista toimintaa ja muita siihen verrattavia kuvantamis- ja tutkimusmenetelmiä;
- 3) muita terveydentilan tai sairauden toteamiseksi taikka hoidon määrittelemiseksi tehtäviä tutkimuksia ja toimenpiteitä;
- 4) fysioterapeuttista toimintaa ja muita suorituskykyä parantavia ja ylläpitäviä toimenpiteitä ja terapioita;
- 5) työterveyshuoltoa;
- 6) lääkäri- ja hammaslääkäripalveluja ja muuta terveyden- ja sairaanhoitoa sekä näihin rinnastettavia palveluja;
- 7) hierontaa;
- 8) sairaankuljetuspalveluja; sekä
- 9) kalevalaista jäsenkorjausta.

Palvelujen tuottajalla tarkoitetaan sellaista yksittäistä henkilöä taikka yhtiötä, osuuskuntaa, yhdistystä tai muuta yhteisöä taikka säätiötä, joka ylläpitää terveydenhuollon palveluja tuottavaa yksikköä, sekä sairaankuljetuspalveluja tarjoavaa itsenäistä ammatinharjoittajaa. Palvelujen tuottajana ei pidetä muuta itsenäistä ammatinharjoittajaa tai työnantajaa, joka järjestää itse työterveyshuoltolaissa (1383/2001) tarkoitettut työterveyshuoltopalvelut.

Itsenäisellä ammatinharjoittajalla tarkoitetaan sellaista terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua terveydenhuollon ammattihenkilöä, joka harjoittaa itsenäisesti ammatiaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakialoite LA 33/2018 vp

Helsingissä 28.6.2018

Eeva-Maria Maijala kesk
Pekka Puska kesk
Antti Kurvinen kesk
Petri Honkonen kesk
Ari Jalonen sin
Mikko Alatalo kesk
Hannu Hoskonen kesk
Markku Pakkanen kesk
Eero Reijonen kesk
Timo V. Korhonen kesk
Arto Pirttilahti kesk
Ari Torniainen kesk
Reijo Hongisto sin
Pentti Oinonen sin
Hanna-Leena Mattila kesk
Aila Paloniemi kesk
Hannakaisa Heikkinen kesk
Antero Laukkanen kd
Marisanna Jarva kesk
Eerikki Viljanen kesk
Maria Tolppanen sd
Tuomo Puumala kesk
Katri Kulmuni kesk
Ulla Parviainen kesk
Timo Heinonen kok
Touko Aalto vihr
Ritva Elomaa ps
Aino-Kaisa Pekonen vas
Sirkka-Liisa Anttila kesk
Mikaela Nylander r
Tiina Elovaara sin
Jukka Kopra kok
Jani Mäkelä ps
Mika Niikko ps
Markku Rossi kesk
Paavo Väyrynen kp
Juha Pylväs kesk
Satu Hassi vihr
Anne Louhelainen sin
Ville Vähämäki ps